



# TRPASLÍK NETŘESK

Hrad Sketov se tyčil na vysoké skále porostlé nízkou klečí, mechem a lišejníky. Takové prostředí bylo jako stvořené pro trpaslíky. Trpaslík Netřesk nic tak nesnášel jako statné stromy, hustá křoví a vysokou trávu. V nich ustavičně bloudil a ztrácel se. Na Sketově

měl naopak přehled. Viděl, co potřeboval, a sám se měl před cizími zraky kam schovat.

Viděl v životě už ledacos, ale tohle ještě ne. Pod skalním převisem seděl zkroušený čert, nešťastně klátil kopytem a nechápavě kroutil rohatou hlavou.

„Bud zdrav,“ zakřičel trpaslík co nejsilněji, aby ho čert slyšel. „Já jsem Netřesk, a ty?“

„Já jsem neprásk, jak to bylo – že jsem plnil jenom příkazy shora. Tak mě při prověrkách z pekla vyhodili. Taková nespravedlnost! Rycpic jméno mé,“ fňuknul zoufalec.

„Těší mě,“ řekl trpaslík a usadil se přímo naproti, aby ho čert měl na očích a omylem ho nezašlápl.

„Jak jsem zaslechl Čert ho vem!, tak jsem to prostě provedl,“ vysvětloval Rycpic. „A teď na mě Lucifer uhodil, že jsem mu natahal do pekla moc nevinných lidí a že co s nimi. Že prý se jich musíme zase zbavit. Ale jak? Co peklo schvátí, to už nenavrátí.“

„Mně tedy nijak nevadí, že se tu kolem trochu vyliidnilo. Podle mého čím je někde méně lidí, tím líp,“ přiznal trpaslík. „Ale znám jednoho chasníka, Mikuláš se jmenuje, a tomu to vadí hodně. Jemu se totiž ztratil táta. Šel prý vyložit panu králi, že když nedovolí zalévat zahrady z hradní studny, všechno v nich uschne. Od té doby, jako by se do země propadl. Nemáš ho náhodou taky na svědomí?“

„Jestli ho král poslal s tou jeho žádostí k čertu, tak asi jo,“ připustil čert.

„Přece bys nemohl takového dobráka jen tak odnést do pekla?“ nadskočil Netřesk spravedlivým rozhořčením.

„Nedělej mi tady ramena, ty špunte,“ ohradil se Rycpic. „Teď je najednou každý moc chytrý. Já zkrátka dělám, co se mi poručí. Od toho jsou jiní, aby zkoumali, co si kdo zaslouží.“

„No dobře, dobře,“ uklidňoval ho Netřesk. „Já tě docela chápu a rád bych ti i pomohl, už jenom kvůli tomu Mikulášovi.“

„To je od tebe hezké, že máš pochopení. Ale pokud nemáš taky nějaký nápad, je mi to málo platné. Já se teď v pekle nemůžu ani ukázat, a přitom je mi už smutno,“ naříkal Rycpic.

„Kdybys tam měl nějaké řízení, tak by tě tam pustili, ne?“ nadhodil trpaslík.

„Jako třeba jaké?“ popotáhl Rycpic nedůvěřivě.

„Jako třeba že bys tam někoho přinesl.“

„No, to už by mi vůbec neotevřeli!“ zděsil se Rycpic.

„Ani kdyby to byl natolik velký hříšník, že by se dal vyměnit za všechny poctivé lidi, co vám tam překáží?“ nedal se Netřesk.

Rycpic se rozzářil pouhou představou, i když nevěřil, že by se někdo takový našel.

Na skále se začaly drolit kamínky, neklamné znamení, že se kdosi blíží. Rycpic plný nového elánu vyskočil a hned byl připraven k činu.

„Tohohle mám šoupnout do pekla?“ zjišťoval.

„Ať tě ani nenapadne, to by se ti v pekle pěkně poděkovali!“ vykřikl trpaslík. „Tohle je přece Mikuláš, nejhodnější kluk pod sluncem. Pořád myslí jen na druhé, prostě úplný anděl.“

„No, takové mám ze všech nejradši,“ odplivl si čert.



„Navíc toho hodně ví o králi Sketovi, protože mu dělá podkoního. Ten by mohl vyprávět, co všechno má jeho pán na svědomí,“ pokračoval Netřesk. „Ostatně i já jsem si od Skety vytrpěl svoje. Jednou mě chytil v lese do pasti a zavřel mě do klece. Že prý budu bavit hosty, až na hrad zabloudí nějaká návštěva. Byl bych se propadl hanbou. Držel mě za mřížemi celou věčnost, nebo mně to tak aspoň připadalo. Rozhodně dost dlouho na to, abych se přesvědčil o jeho zlotřilosti. Král Sketa je krutý a falešný. Lže, loupí, vraždí, podvádí.“

Výčet Sketových hříchů zněl Rycpicovi jako čertovská hudba. Takovým ničemou by si snad mohl Lucifera udobřit.

„Tak pojď se mnou do pekla a můžeš tam proti Sketovi svědčit,“ vybídl Netřeska.

„Do pekla?“ lekl se trpaslík. Klábosit s čertem na domácí skále je přece jen něco jiného než vystupovat před pekelným soudem. Pak si však vzpomněl na Mikuláše:

„Vysvobodil mě ze zajetí, i když věděl, že ho to může stát krk. Teď je rada na mně. Vem mě, čerte!“

Rycpicovi se tolik stýskalo po známém řinčení řetězů a praskání ohně, že se nedal dlouho přemlouvat. Za chvíli už stál Netřesk před Luciferem a líčil mu Sketovy hříchy.





„Slovutný vládce pekel,“ ukončil trpaslík svůj proslov, „navrhoval bych, abys teď vyměnil ten houf nevinných smrtelníků za jednoho veskrze prohnílého bídáka. Může se to zdát jako nevýhodná výměna, ale zkus to zvážit na pekelných váhách. Hříchy všech těch ubožáků dohromady budou jistě lehčí než provinění jejich krále. A o hříchy tu přece jde.“

Lucifer se zamyslel. Byl by skutečně rád, kdyby se do jeho říše vrátil pořádek. Odnesené lidi sice nemohl jen tak propustit, ale vyměnit by je mohl.

Rycpic dostal příkaz okamžitě přinést krále Sketu. Čerti mezitím připravili váhy a shromáždili se kolem nich v očekávání vítaného povyražení.

„Vážení, zahajují pekelné vážení!“ zahřímal Lucifer.

Na jednu misku nahnal Rycpic vyděšené poddané, na druhou hodil jejich proradného krále. Čerti zatajili dech. Váha zavržala a přeplněná miska pomalu začala stoupat.

„To jste nemuseli ani vážit,“ naparoval se Sketa. Ve své nadutosti se domníval, že čerti zjišťují, kdo je váženější. „To je přece jasné, že já jako král mám větší váhu než všichni ti darmošlapové. Kdybyste jich tam nacpali ještě jednou tolik, stejně se mi nevyrovnejí.“

„V tom s tebou musím souhlasit,“ přitakal Lucifer a obrátil se na trpaslíka. „Vypadá to na výhodnou výměnu. My si tady necháme těžšího hříšníka Sketu, ty si naopak můžeš odvést to procesí. Už ať je tu nevidím!“

Král Sketa teprve teď pochopil, oč jde. Hrůzou se mu podlomila kolena a rozklepaly ruce. Podle svého zvyku začal lhát a svádět vinu na druhé. Čerti však dobře věděli, s kým mají tu čest.

Netřesk zatím pobídl propuštěné, aby vyrazili, než si to Lucifer rozmyslí.

Mikuláš byl radostí bez sebe, když se mu táta vrátil.

„Co já se tě načekal! Už jsem ani nedoufal, a ty se tu najednou objevíš, jako kdybys spadl z nebe.“

„Spíš naopak, synku. Spíš naopak,“ usmál se táta tajemně.

Trpaslík Netřesk byl navýsost spokojený, že se všichni zase ocitli tam, kde patří. Vesničané doma, táta u Mikuláše, čert Rycpic v pekle, král před soudem a on sám na své skále porostlé mechem a lišejníky.

